

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Co/1/2023
Identifikačné číslo spisu:	1021201422
Dátum vydania rozhodnutia:	30.10.2024
Meno a priezvisko:	Mgr. Peter Melicher
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:1021201422.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Petra Melichera a členov senátu JUDr. Martina Vladíka a JUDr. Eriky Šobichovej, v spore žalobcu: Spoločnosť ochrany spotrebiteľov (S.O.S.), so sídlom v Batizovciach, Osloboditeľov 369/90, IČO: 42 088 453, zastúpeného advokátom JUDr. Jozefom Hrobákom, so sídlom v Poprade, Hviezdoslavova 4052/59, proti žalovanému: Národná diaľničná spoločnosť, a.s., so sídlom v Bratislave, Dúbravská cesta 14, IČO: 35 919 001, v konaní o abstraktnej kontrole v spotrebiteľských veciach, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 14C/4/2021-52 z 29. septembra 2022, takto

rozhodol:

I. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 14C/4/2021-52 z 29. septembra 2022 p o t v r d z u j e.

II. Žalovanému priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi v rozsahu 100%.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“, „súd prvej inštancie“) ako kauzálny príslušný súd podľa § 31 ods. 1 písm. a) Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) rozsudkom č. k. 14C/4/2021-52 z 29. septembra 2022 (ďalej ako „napadnutý rozsudok“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal, aby súd určil, že ustanovenie čl. V ods. 4) Všeobecných obchodných podmienok správcu výberu úhrady diaľničnej známky (ďalej len „VOP“) s platnosťou a účinnosťou odo dňa 6. júla 2020, bližšie špecifikované v návrhu, je neprijateľná zmluvná podmienka a zakazuje žalovanému jej používanie vo VOP. Zamietol tiež návrh žalobcu, že ust. čl. V ods. 5) Všeobecných obchodných podmienok správcu výberu úhrady diaľničnej známky s platnosťou a účinnosťou odo dňa 6. júla 2020, bližšie špecifikované v návrhu, je neprijateľná zmluvná podmienka a zakazuje žalovanému jej používanie vo VOP. Žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

2. Krajský súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že považoval za potrebné sa v prvom rade vysporiadať s námietkou žalovaného, že povinnosť užívateľa diaľničnej siete uhradiť diaľničnú známku, ako aj povinnosť žalovaného vybrať za ňu úhradu, sú stanovené zákonom a vyplývajú z kogentných ustanovení, ktoré nepripúšťajú odchýlenie sa od medzí zákona. Zohľadňujúc členenie právnej regulácie,

treba vzťah medzi užívateľom diaľničnej siete a žalovaným považovať za vzťah verejnoprávneho charakteru. Verejnoprávnemu charakteru vzťahu medzi užívateľmi diaľničnej siete a žalovaným ďalej nasvedčuje aj skutočnosť, že vo veciach úhrady poplatku, ktorý zodpovedá cene diaľničnej známky, vrátane kontroly tejto zákonnej povinnosti, stojí štát v nadradenom postavení voči ostatným subjektom. Výška poplatku zodpovedajúceho úhrade za diaľničnú známku je stanovená štátom.

2.1. Krajský súd bol toho názoru, že Smernica 2011/83/EÚ upravuje niektoré aspekty zmlúv uzavretých medzi obchodníkmi a spotrebiteľmi v celej únii, ako napríklad zmluvy o službách sa nevzťahuje na platobné záväzky, ktoré vychádzajú priamo z právneho predpisu a nemajú zmluvný základ. Záväzok úhrady mýta, vrátane sumy, podmienok a poskytovateľa, upravuje zákon č. 474/2013 Z. z. o výbere mýta a zákon o diaľničnej známke, spolu s delegovanými nariadeniami. V súlade s týmito vnútroštátnymi predpismi sa za neuhradenie cestného mýta ukladajú administratívne pokuty. Krajský súd mal za to, že za týchto okolností sa Smernica 2011/83/EÚ na slovenskú diaľničnú známku v zásade neuplatňuje.

2.2. Bolo však úlohou slovenských orgánov, aby s ohľadom na vnútroštátne zmluvné právo posúdili, či sa vzťah medzi nákupcom diaľničnej známky a Národnou diaľničnou spoločnosťou, a.s., zakladá na zmluve o službách v zmysle Smernice 2011/83/EÚ, pričom krajský súd dospel k záveru, že služby všeobecného záujmu v posudzovanom prípade sú služby, ktoré sa podľa verejných orgánov členských krajín EÚ poskytujú vo všeobecnom záujme, a preto sa na ne vzťahujú osobitné záväzky vyplývajúce zo služieb vo verejnom záujme. Tieto služby môže poskytovať buď štát alebo súkromný sektor (Národná diaľničná spoločnosť, zmocnená na základe zákona). Krajský súd sa preto nestotožnil s názorom žalovaného, že poskytnutie možnosti užívať verejnú diaľničnú sieť za úhradu, nemôže byť pokladané za službu, pretože nie sú splnené definíčné znaky pojmu služba. Zhrňujúc uvedené, krajský súd konštatoval, že v posudzovanej veci sa jedná o spôsobilý predmet pre abstraktnú kontrolu vo veci určenia (ne)prijateľnosti zmluvných podmienok.

2.3. Pri preskúmaní namietaného čl. V ods. 4) VOP súd nedospel k záveru, že by v tomto prípade bol hrubý nepomer medzi právami spotrebiteľa na úkor žalovaného. V prípade nutnej opravy je poskytnutá 15-minútová lehota na opravu primeraná. Po úhrade diaľničnej známky užívateľ diaľničnej siete obdrží potvrdenie o úhrade uvádzajúce údaje, ktoré poskytol. Priamo na mieste má možnosť vykonať kontrolu týchto údajov. 15-minútová lehota predstavovala preto dostatočný časový úsek na uplatnenie práva na opravu. Krajský súd bol toho názoru, že v rámci predaja diaľničnej známky na predajných miestach, osoba zodpovedná za jej predaj v prípade nesprávne zadanej EČV po kontrole užívateľom diaľničnej siete, transakciu stornuje a následne si môže užívateľ diaľničnej siete zakúpiť elektronickú diaľničnú známku na správne EČV. V prípade zakúpenia elektronickej diaľničnej známky cez portál eznamka.sk, alebo cez mobilnú aplikáciu na nesprávne EČV, pre prípad, ak chcú bezprostredne po zakúpení elektronickej diaľničnej známky na nesprávne EČV užívať diaľničnú sieť, je nevyhnutné, aby si spotrebiteľ kúpil novú elektronickú diaľničnú známku a najneskôr do konca kalendárneho dňa kontaktoval call centrum poskytovateľa služby, kde bude inštruovaný k dobropisovaniu a vráteniu úhrady za zakúpenú elektronickú diaľničnú známku na nesprávne EČV.

2.4. Nad rámec posudzovanej veci krajský súd poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25. marca 2020, sp. zn. 3Asan/34/2019, podľa ktorého pri vyvodzovaní deliktálnej zodpovednosti v zmysle zákona č. 488/2013 Z. z. o diaľničnej známke a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (§ 10a ods. 1) je potrebné zvážiť všetky skutkové okolnosti danej veci, a to spravidla aj tie, ktoré sa týkajú správnosti poskytnutého evidenčného čísla vozidla, avšak pri ich posudzovaní treba zvoliť materiálny prístup. Zrejmá nesprávnosť, ako napr. drobný preklep pri zadaní evidenčného čísla vozidla (v nepatrnej časti, akou je napr. jedna číslica alebo písmeno), ktorá však z faktického hľadiska nemá za následok vznik škody v podobe neobdržania úhrady za vozidlo, ktoré reálne využíva diaľnicu, nemôže byť sama o sebe predpokladom pre naplnenie skutkovej podstaty správneho deliktu. V rozhodnutí krajský súd, aj žalovaný, svoje rozhodnutie odôvodnili aj VOP, podľa ktorých chybný alebo neúplný údaj je kupujúci alebo prevádzkovateľ povinný oznámiť poskytovateľovi služby najneskôr do 15 minút od poskytnutia týchto údajov. Domnievali sa, že za úplné a správne zadanie údajov súvisiacich s diaľničnou známkou zodpovedá kupujúci a aj z toho dôvodu bolo uloženie pokuty oprávnené. Kasačný súd nepoprel, že v zmysle čl. V bodu 4) zodpovednosť za poskytnutie správnych údajov nesie zákazník (prevádzkovateľ vozidla, vodič). V danom prípade je však potrebné skúmať aj samotný charakter VOP vo vzťahu k otázke, či je na podklade týchto možné vyvodzovať administratívnoprávnu zodpovednosť za spáchanie správneho deliktu. Ako aj žalobca uviedol, VOP sú

dokumentom súkromnoprávnej povahy, nakoľko zaväzujú, resp. upravujú vzťahy medzi súkromnými subjektami, ktorými sú na jednej strane správca výberu úhrady diaľničnej známky - t. j. Národná diaľničná spoločnosť, a.s. a na strane druhej zákazník - t. j. prevádzkovateľ vozidla, vodič. Zo žiadneho z ustanovení VOP nevyplýva, že by tieto zaväzovali správne orgány, resp. orgány verejnej moci. Hoci zákon č. 488/2013 Z.z. v § 6 ods. 4 ustanovuje, že „podmienky úhrady, vrátenia úhrady, zmeny v evidencii úhrady diaľničnej známky a podmienky opravy údajov zadanych do elektronického systému podľa odseku 1 určí správca výberu úhrady diaľničnej známky vo všeobecných podmienkach úhrady diaľničnej známky“, nemožno tieto vnímať ako podklad pre vyvodenie zodpovednosti za správny delikt, resp. ako právny rámec zaväzujúci správne orgány. Podmienky úhrady a ostatné podrobnosti, ktoré sú upravené vo VOP, sú prevažne technického charakteru, resp. upravujú určité praktické otázky relevantné pre úpravu vzťahov medzi vyššie uvedenými súkromnými subjektami. Je pravdou, že z čl. V bodu 4) VOP vyplýva, že zákazník má povinnosť oznámiť opravu, doplnenie alebo zmenu údajov, ak sú chybné alebo neúplné, a to bezodkladne po takom zistení a najneskôr do 15 minút od ich poskytnutia. Otázne však je, či možno túto povinnosť brať do úvahy pre vyvodenie administratívnoprávnej zodpovednosti v danom prípade. V rovine verejnoprávnej, pokiaľ sa jedná o administratívnoprávnú zodpovednosť, resp. ustanovenie určitých povinností, ktorých nesplnenie môže byť sankcionované prostriedkami verejného práva - napr. prostredníctvom inštitútu správneho trestania, však treba poukázať na aprobovaný právny základ pre ukladanie povinností, ktorý je vymedzený v čl. 13 ods. 1 Ústavy SR tak, že povinnosti možno ukladať zákonom, alebo na základe zákona, v jeho medziach a pri zachovaní základných práv a slobôd, ďalej medzinárodnou zmluvou podľa čl. 7 ods. 4 Ústavy SR, ktorá priamo zakladá práva a povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb, alebo nariadením vlády podľa čl. 120 ods. 2 Ústavy SR.

2.5. Na základe vyššie uvedeného mal súd za to, že podmienka žalovaného v bode V. ods. 4) a 5) VOP nespĺňa atribúty neprijateľnej zmluvnej podmienky, pretože žalobca nepreukázal ním tvrdené sťaženie možnosti spotrebiteľa domáhať sa vrátenia duplicitnej platby diaľničnej známky za to isté vozidlo a na to isté obdobie platnosti známky, a tým nespôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. S poukazom na vyššie uvedené, krajský súd žalobu ako nedôvodnú zamietol z dôvodu, že nie je možné posúdiť ako neprijateľnú zmluvnú podmienku znenie čl. V. ods. 4) a 5) VOP a zakázať žalovanému jej používanie v spotrebiteľských zmluvách a všeobecných podmienkach. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 255 ods. 1 CSP. Nakoľko bol žalovaný v konaní úspešný, ale žiadne trovy mu v konaní nevznikli, súd mu nepriznal právo na náhradu trov konania.

3. V zákonom stanovenej lehote podal žalobca odvolanie proti výroku I. rozsudku súdu prvej inštancie. V odôvodnení uplatnil odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP. Žalobca prezentoval názor, že súd prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

V prvom rade žalobca považoval za dôležité uviesť, že sa stotožňuje s právnym názorom súdu prvej inštancie uvedeným v bode 31. predmetného rozhodnutia, v ktorom súd konštatuje, že v posudzovanej veci sa jedná o spôsobilý predmet pre abstraktnú kontrolu vo veci určenia (ne)prijateľnosti zmluvných podmienok a že úhradou diaľničnej známky zo strany spotrebiteľa dochádza medzi žalovaným a spotrebiteľom k uzatvoreniu spotrebiteľskej zmluvy za podmienok uvedených vo VOP žalovaného, ktoré má žalovaný zverejnené na www.eznamka.sk. Pokiaľ však ide o právne posúdenie čl. V ods. 4) a 5) VOP žalovaného a to z hľadiska posúdenia hrubého nepomeru v kontexte (ne)prijateľnosti zmluvnej podmienky, žalobca má za to, že v tejto časti súd prvej inštancie vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci. Pri posúdení primeranosti 15-minútovej lehoty na opravu sa súd prvej inštancie uspokojil s tvrdeniami žalovaného, v zmysle ktorých v rámci predaja diaľničnej známky na predajných miestach, osoba zodpovedná za jej predaj v prípade nesprávne zadanej EČV po kontrole užívateľom diaľničnej známky, transakciu stornuje a následne si môže užívateľ diaľničnej známky zakúpiť diaľničnú známku na správne EČV. Súd prvej inštancie však nevzal do úvahy, že v prípade, ak spotrebiteľ vykoná kontrolu správnosti údajov až po opustení predajného miesta, napr. už pri vjazde na spoplatnené úseky ciest, nemá spotrebiteľ zvyčajne reálnu možnosť takúto opravu v 15-minútovej lehote vykonať (stihnúť). Nakoľko zadávanie údajov do systému evidencie a výberu úhrady priamo na predajnom mieste je realizované predajcom ako osobou poverenou za žalovaného výberom úhrady, je v prípade pochybenia takejto osoby namieste uvažovať o spoluzodpovednosti žalovaného za takéto pochybenie.

Je zrejmé, že aj samotný žalovaný si uvedomuje svoju zodpovednosť za nesprávnosť údajov vnesených pracovníkmi obsluhy predajného miesta do systému evidencie a výberu úhrady a ako je uvedené v bode 32. predmetného rozsudku, žalovaný pristúpil k úprave 15 min. intervalu na podobu „do konca kalendárneho dňa“, pričom táto zmena bola po technickej stránke zrealizovaná formou zmenového konania s poskytovateľom služby a mala byť inkorporovaná do VOP eDZ v priebehu prvého kvartálu roku 2022. Ako konštatuje súd prvej inštancie, k úprave intervalu nedošlo ani v druhom kvartáli roka 2022. Aj s ohľadom na uvedené, žalobca má za to, že právne posúdenie primeranosti 15 min. lehoty na opravu zo strany súdu prvej inštancie je nesprávne a je nevyhnutné zvýšiť právnu ochranu spotrebiteľa. Pokiaľ ide o posúdenie primeranosti 15 min. lehoty na opravu v prípade zakúpenia diaľničnej známky cez portál eznamka.sk, alebo cez mobilnú aplikáciu na nesprávne EČV, sa súd prvej inštancie znovu uspokojil s tvrdením žalovaného, v zmysle ktorého je nevyhnutné, aby si spotrebiteľ kúpil novú elektronickú diaľničnú známku a najneskôr do konca kalendárneho dňa kontaktoval call centrum poskytovateľa služby, kde bude inštruovaný k dobropisovaniu a vráteniu úhrady za zakúpenú elektronickú diaľničnú známku na nesprávne EČV. Tieto tvrdenia žalovaný nepodložil žiadnymi dôkazmi. Aj táto prax žalovaného dokazuje, že samotný žalovaný si cez zrejmú početnosť prípadov omylov pri zadávaní údajov do systému uvedomuje nedostatočné overovanie správnosti údajov pri zadávaní do systému pri zakupovaní elektronických diaľničných známok. S ohľadom na nedostatočné zabezpečenie systému overovania údajov nesie žalovaný spoluzodpovednosť aj za prípady nesprávne zadaných údajov pri zakúpení elektronickej diaľničnej známky. Vo vzťahu k vyhodnoteniu nepreukázania tvrdení žalobcu o sťažení možnosti spotrebiteľa domáhať sa vrátenia duplicitnej platby diaľničnej známky za to isté vozidlo a na to isté obdobie platnosti známky, uvedenému v bode 32. predmetného rozhodnutia, žalobca uviedol, že s ohľadom na abstraktnosť kontroly VOP, ktoré sa vykonáva bez ohľadu na rámce konkrétneho prípadu, má žalobca za to, že samotné VOP, ktoré neupravujú postup pri vrátení duplicitnej platby sú dôkazom sťaženého prístupu spotrebiteľa k jej vráteniu. S poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti žalobca navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie a to tak, že žalobe vyhovie v celom rozsahu.

4. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný svojím podaním z 28. novembra 2022, ktorý uviedol, že sa nestotožňuje s vyššie uvedeným odôvodnením napádaného rozhodnutia súdu prvej inštancie a zastáva názor, že nakoľko užívanie cestnej siete je spoplatnené časovým poplatkom a v prípade jeho neuhradenia je takéto konanie užívateľa diaľničnej siete sankcionované platnou legislatívou. Z uvedeného dôvodu nie je podľa názoru žalovaného možné odlúčiť verejnoprávny charakter výberu úhrady diaľničnej známky od vymedzenia Všeobecných obchodných podmienok žalovaného, ako Správcu výberu úhrady diaľničnej známky s platnosťou a účinnosťou odo dňa 6. júla 2020 (ďalej len „VOP k eDZ“), ktoré sú jednoznačne deklarované v ustanovení § 5 ods. 4 zákona č. 488/2013 Z.z., o diaľničnej známke a o zmene niektorých predpisov (ďalej len „zákon o DZ“); t.j. predmetný zákon ako akt „verejnoprávnej povahy“ deleguje na žalovaného povinnosti správcu výberu úhrady diaľničnej známky a VOP eDZ sú žalovanému vymedzené tým istým zákonom za účelom ošetrovania ďalších povinností užívateľov diaľničnej siete. Z uvedeného dôvodu sa žalovaný pridŕžiava všetkých tvrdení vedených v rámci prvostupňového konania.

4.1. Pokiaľ ide o 15-minútovú lehotu na opravu diaľničnej známky alebo zmenu údajov žalovaný uviedol, že predmetné ustanovenie je motivované snahou zamedziť obchádzaniu zákonného režimu tzv. kolotočovým zdieľaním jednej elektronickej diaľničnej známky viacerými užívateľmi diaľničnej siete. Stanovenie dlhšej lehoty na zmenu údajov k diaľničnej známke by totiž umožnilo, aby si užívatelia diaľničnej siete medzi sebou jednu diaľničnú známku posúvali, pričom by k jej použitiu iným užívateľom diaľničnej siete postačovalo uplatnenie si práva na zmenu údajov v systéme pred uplynutím lehoty. Dochádzalo by tak k obchádzaniu úmyslu zákonodarcu a žalovanému by tak mohli významne poklesnúť príjmy z výberu úhrad diaľničných známok, čo ešte väčšmi zvýrazňuje oprávnenosť jej záujmu na zahrnutí predmetnej podmienky do VOP eDZ, a preto podmienka v ods. 4 VOP eDZ nemôže byť považovaná za podmienku neprijateľnú.

4.2. Žalovaný sa tiež nestotožnil s domnelým podsúvaním informácie o zámere žalovaného „zhojiť údajný nesúlad“ zmenou na lehotu do konca kalendárneho dňa, nakoľko predmetná zmena nebola nijakým spôsobom v rámci napádaného rozhodnutia posudzovaná v kontexte tvrdení žalobcu v odvolaní. Predmetná zmena vychádza výhradne z prozákazníckeho prístupu žalovaného smerom k užívateľom diaľnic a rýchlostných ciest.

4.3. V intenciách údajného prenosu zodpovednosti na užívateľov diaľničnej siete z predajcov na čerpacích staniciach, resp. predajných miestach si per analogiam opätovne poukázal na kúpu tovaru v predajni, kde je zákazník povinný pri odchode z predajne skontrolovať si tovar/ blok ešte v čase jeho prítomnosti na predajni, v opačnom prípade preberá nebezpečenstvo škody na tovare po tom ako predajňu opustí, resp. ako je tovar prevzatý z dispozície predajcu. Na základe vyššie uvedeného, sa žalovaný domnieva, že prvostupňový súd správne vyhodnotil uvedené podmienky bodu 4. a 5. VOP a teda, že nie sú v rozpore so spotrebiteľským právom a preto navrhol rozsudok potvrdiť a priznať náhradu trov konania, vrátane trov odvolacieho konania.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 31 ods. 2 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359, § 362 CSP), vec prejednal bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario za použitia § 177 ods. 2 písm. c) a § 304 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné a rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 a 3 CSP potvrdil.

6. Na základe skutočnosti, že odvolací súd je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, zaoberal sa pri posudzovaní sporu len námietkami uvedenými v odvolaní a procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozhodnutia, a to z hľadiska, či v konaní nedošlo k vadám, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

7. Po oboznámení sa s obsahom spisu a odôvodnením napadnutého rozhodnutia odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci, ako aj správne právne vec posúdil. Odvolací súd sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie, ktorý v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie veci a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s § 220 ods. 2 CSP.

8. Pokiaľ ide o právne posúdenie čl. V ods. 4) a 5) VOP žalovaného a to z hľadiska posúdenia hrubého nepomeru v kontexte neprijateľnosti zmluvnej podmienky, odvolací súd v zhode s prvostupňovým súdom má za to, že tieto zmluvné podmienky sú v súlade s právnou úpravou. Pri posúdení primeranosti 15-minútovej lehoty na opravu aj odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že potrebná je nielen súčinnosť ale aj spoluzodpovednosť tak predajcu, ako aj kupujúceho na správne zadanie EČV. Ak by totiž uvedená lehota na opravu EČV mala byť dlhšia ako 15 minút, mohlo by to viesť k situácii, že by kupujúci mohol spoplatnený úsek cesty využívať až po jej márnom uplynutí. To by malo za následok, že by nemohol kupujúci využívať spoplatnené úseky ciest okamžite. Pokiaľ ide o zadávanie údajov do systému evidencie a výberu úhrady priamo na predajnom mieste, ktoré je realizované predajcom ako osobou poverenou výberom úhrady, je v prípade pochybenia takejto osoby namieste možno uvažovať o spoluzodpovednosti za vznik prípadnej škody.

Naviac žalovaný sám pristúpil k úprave 15 min. intervalu na podobu „do konca kalendárneho dňa“, pričom táto zmena bola po technickej stránke zrealizovaná formou zmenového konania s poskytovateľom služby a je obsiahnutá do VOP eDZ.

9. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Keďže žalovaný mal v konaní úspech, odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

10. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t. j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Dovolací súd odmietne dovolanie, ak neboli splnené podmienky podľa § 429 CSP (§ 447 písm. e) CSP).